

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 409/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 2191/2013 – sp. zn. Rvp 2195/2013, sp. zn. Rvp 2274/2013 – sp. zn. Rvp 2278/2013, sp. zn. Rvp 2280/2013 – sp. zn. Rvp 2283/2013, sp. zn. Rvp 2291/2013 – sp. zn. Rvp 2293/2013, sp. zn. Rvp 2305/2013 – sp. zn. Rvp 2306/2013, sp. zn. Rvp 2309/2013 – sp. zn. Rvp 2317/2013, sp. zn. Rvp 2329/2013, sp. zn. Rvp 2349/2013 – sp. zn. Rvp 2364/2013, sp. zn. Rvp 2374/2013, sp. zn. Rvp 2442/2013 – sp. zn. Rvp 2445/2013, sp. zn. Rvp 2474/2013 – sp. zn. Rvp 2476/2013, sp. zn. Rvp 2491/2013 – sp. zn. Rvp 2492/2013, sp. zn. Rvp 2494/2013, sp. zn. Rvp 2502/2013 – sp. zn. Rvp 2504/2013, sp. zn. Rvp 2541/2013 – sp. zn. Rvp 2547/2013, sp. zn. Rvp 2713/2013 – sp. zn. Rvp 2714/2013 a sp. zn. Rvp 2716/2013 – sp. zn. Rvp 2717/2013, zastúpenej advokátom JUDr. B. F., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17 NcC 457/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 105/2012 z 9. októbra 2012, sp. zn. 41 NcC 264/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 483/2012 z 19. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 449/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 557/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 13 NcC 449/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 41 NcC 277/2012 z 11. októbra 2012,

sp. zn. 41 NcC 278/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 13 NcC 456/2012 zo 16. októbra 2012 a sp. zn. 13 NcC 469/2012 zo 16. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 2191/2013 – sp. zn. Rvp 2195/2013, sp. zn. Rvp 2274/2013 – sp. zn. Rvp 2278/2013, sp. zn. Rvp 2280/2013 – sp. zn. Rvp 2283/2013, sp. zn. Rvp 2291/2013 – sp. zn. Rvp 2293/2013, sp. zn. Rvp 2305/2013 – sp. zn. Rvp 2306/2013, sp. zn. Rvp 2309/2013 – sp. zn. Rvp 2317/2013, sp. zn. Rvp 2329/2013, sp. zn. Rvp 2349/2013 – sp. zn. Rvp 2364/2013, sp. zn. Rvp 2374/2013, sp. zn. Rvp 2442/2013 – sp. zn. Rvp 2445/2013, sp. zn. Rvp 2474/2013 – sp. zn. Rvp 2476/2013, sp. zn. Rvp 2491/2013 – sp. zn. Rvp 2492/2013, sp. zn. Rvp 2494/2013, sp. zn. Rvp 2502/2013 – sp. zn. Rvp 2504/2013, sp. zn. Rvp 2541/2013 – sp. zn. Rvp 2547/2013, sp. zn. Rvp 2713/2013 – sp. zn. Rvp 2714/2013 a sp. zn. Rvp 2716/2013 – sp. zn. Rvp 2717/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2191/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 4. januára 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17 NcC 457/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 105/2012 z 9. októbra 2012, sp. zn. 41 NcC 264/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 483/2012 z 19. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 449/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC

557/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 13 NcC 449/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 41 NcC 277/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 41 NcC 278/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 13 NcC 456/2012 zo 16. októbra 2012 a sp. zn. 13 NcC 469/2012 zo 16. októbra 2012 (ďalej len „krajský súd“) a im predchádzajúcim postupom, ktoré v ďalšom doplnila podaniami doručenými ústavnému súdu z 26. februára 2013.

II.A

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

3. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.B

K spoločnému prerokovaniu vecí

4. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

5. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.C

6. Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

7. Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispendencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

8. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2190/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 17 NcC 457/2012 zo 16. októbra 2012,

v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 17 NcC 457/2012 (Rvp 2190/2012) a aj pod sp. zn. 17 NcC 459/2012 (Rvp 2191/2013), sp. zn. 17 NcC 460/2012 (Rvp 2192/2013), sp. zn. 17 NcC 463/2012 (Rvp 2193/2013), sp. zn. 17 NcC 464/2012 (Rvp 2194/2013) a sp. zn. 17 NcC 466/2012 (Rvp 2195/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 17 NcC 457/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2190/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2191/2013 – sp. zn. Rvp 2195/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2264/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 17 NcC 105/2012 z 9. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 17 NcC 105/2012 (Rvp 2264/2012) a aj pod sp. zn. 17 NcC 108/2012 (Rvp 2276/2013), sp. zn. 17 NcC 106/2012 (Rvp 2277/2013) a sp. zn. 17 NcC 115/2012 (Rvp 2278/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 17 NcC 105/2012 z 9. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2264/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2276/2013 – sp. zn. Rvp 2278/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2290/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie

svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 41 NcC 264/2012 z 11. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 41 NcC 264/2012 (Rvp 2290/2012) a aj pod sp. zn. 41 NcC 271/2012 (Rvp 2291/2013), sp. zn. 41 NcC 296/2012 (Rvp 2292/2013), sp. zn. 41 NcC 365/2012 (Rvp 2502/2013), sp. zn. 41 NcC 297/2012 (Rvp 2503/2013), sp. zn. 41 NcC 353/2012 (Rvp 2504/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 41 NcC 264/2012 z 11. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2290/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2291/2013 – sp. zn. Rvp 2292/2013 a sp. zn. Rvp 2502/2013 – sp. zn. Rvp 2504/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2331/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 17 NcC 483/2012 z 19. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 17 NcC 483/2012 (Rvp 2331/2012) a aj pod sp. zn. 17 NcC 486/2012 (Rvp 2312/2013), sp. zn. 17 NcC 488/2012 (Rvp 2313/2013), sp. zn. 17 NcC 490/2012 (Rvp 2314/2013), sp. zn. 17 NcC 491/2012 (Rvp 2315/2013), sp. zn. 17 NcC 492/2012 (Rvp 2316/2013) a sp. zn. 17 NcC 493/2012 (Rvp 2317/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 17 NcC 483/2012 z 19. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2331/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2312/2013 – sp. zn. Rvp 2317/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2715/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 17 NcC 449/2012 zo 17. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 17 NcC 449/2012 (Rvp 2715/2012) a aj pod sp. zn. 17 NcC 527/2012 (Rvp 2305/2013), sp. zn. 17 NcC 532/2012 (Rvp 2306/2013), sp. zn. 17 NcC 537/2012 (Rvp 2329/2013), sp. zn. 17 NcC 453/2012 (Rvp 2716/2013) a sp. zn. 17 NcC 524/2012 (Rvp 2717/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 17 NcC 449/2012 zo 17. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2715/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2305/2013 – sp. zn. Rvp 2306/2013, sp. zn. Rvp 2329/2013, sp. zn. Rvp 2716/2013 – sp. zn. Rvp 2717/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2348/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 17 NcC 557/2012 zo 17. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 17 NcC 557/2012 (Rvp 2348/2012) a aj pod sp. zn. 17 NcC 551/2012 (Rvp 2349/2013), sp. zn. 17 NcC 533/2012 (Rvp 2350/2013), sp. zn. 17 NcC 530/2012 (Rvp 2351/2013), sp. zn. 17 NcC 529/2012 (Rvp 2352/2013), sp. zn. 17 NcC 528/2012 (Rvp 2353/2013), sp. zn. 17 NcC 525/2012 (Rvp 2354/2013), sp. zn. 17 NcC 519/2012 (Rvp 2355/2013), sp. zn. 17 NcC 518/2012 (Rvp 2356/2013), sp. zn. 17 NcC 517/2012 (Rvp 2357/2013), sp. zn. 17 NcC 516/2012 (Rvp 2358/2013), sp. zn. 17 NcC 509/2012 (Rvp 2359/2013), sp. zn. 17 NcC 505/2012 (Rvp 2360/2013),

sp. zn. 17 NcC 479/2012 (Rvp 2361/2013), sp. zn. 17 NcC 467/2012 (Rvp 2362/2013), sp. zn. 17 NcC 465/2012 (Rvp 2363/2013), sp. zn. 17 NcC 455/2012 (Rvp 2364/2013) a sp. zn. 17 NcC 520/2012 (Rvp 2374/2013), a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 17 NcC 557/2012 zo 17. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2348/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2349/2013 – sp. zn. Rvp 2364/2013 a sp. zn. Rvp 2374/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2459/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 13 NcC 449/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 13 NcC 449/2012 (Rvp 2459/2012) a aj pod sp. zn. 13 NcC 463/2012 (Rvp 2442/2013), sp. zn. 13 NcC 500/2012 (Rvp 2443/2013), sp. zn. 13 NcC 493/2012 (Rvp 2444/2013), sp. zn. 13 NcC 492/2012 (Rvp 2445/2013), sp. zn. 13 NcC 543/2012 (Rvp 2474/2013), sp. zn. 13 NcC 534/2012 (Rvp 2475/2013) a sp. zn. 13 NcC 509/2012 (Rvp 2476/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 13 NcC 449/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2459/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2442/2013 – sp. zn. Rvp 2445/2013 a sp. zn. Rvp 2474/2013 – sp. zn. Rvp 2476/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

15. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2281/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie

svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 41 NcC 277/2012 z 11. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 41 NcC 277/2012 (Rvp 2281/2012) a aj pod sp. zn. 41 NcC 289/2012 (Rvp 2280/2013), sp. zn. 41 NcC 322/2012 (Rvp 2281/2013), sp. zn. 41 NcC 359/2012 (Rvp 2293/2013), sp. zn. 41 NcC 400/2012 (Rvp 2491/2013) a sp. zn. 41 NcC 405/2012 (Rvp 2492/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 41 NcC 277/2012 z 11. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2281/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2280/2013 – sp. zn. Rvp 2281/2013, sp. zn. Rvp 2293/2013, sp. zn. Rvp 2491/2013 – sp. zn. Rvp 2492/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 1806/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 41 NcC 278/2012 z 11. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 41 NcC 278/2012 (Rvp 1806/2012) a aj pod sp. zn. 41 NcC 410/2012 (Rvp 2274/2013), sp. zn. 41 NcC 401/2012 (Rvp 2275/2013), sp. zn. 41 NcC 418/2012 (Rvp 2282/2013), sp. zn. 41 NcC 417/2012 (Rvp 2283/2013) a sp. zn. 41 NcC 415/2012 (Rvp 2494/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 41 NcC 278/2012 z 11. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 1806/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2274/2013 – sp. zn. Rvp 2275/2013, sp. zn. Rvp 2282/2013 – sp. zn. Rvp 2283/2013 a sp. zn. Rvp 2494/2013, a v dôsledku tejto

skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

17. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2540/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 13 NcC 456/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 13 NcC 456/2012 (Rvp 2540/2012) a aj pod sp. zn. 13 NcC 464/2012 (Rvp 2541/2013), sp. zn. 13 NcC 471/2012 (Rvp 2542/2013), sp. zn. 13 NcC 512/2012 (Rvp 2543/2013), sp. zn. 13 NcC 501/2012 (Rvp 2544/2013), sp. zn. 13 NcC 524/2012 (Rvp 2545/2013), sp. zn. 13 NcC 548/2012 (Rvp 2546/2013) a sp. zn. 13 NcC 553/2012 (Rvp 2547/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 13 NcC 456/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2540/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2541/2013 – sp. zn. Rvp 2547/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

18. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2308/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 13 NcC 469/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 13 NcC 469/2012 (Rvp 2308/2012) a aj pod sp. zn. 13 NcC 481/2012 (Rvp 2309/2013), sp. zn. 13 NcC 483/2012 (Rvp 2310/2013), sp. zn. 13 NcC 506/2012 (Rvp 2311/2013), sp. zn. 13 NcC 507/2012 (Rvp 2713/2013) a sp. zn. 13 NcC 514/2012 (Rvp 2714/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci,

predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 13 NcC 469/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2308/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2309/2013 – sp. zn. Rvp 2311/2013 a sp. zn. Rvp 2713/2013 – sp. zn. Rvp 2714/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

19. Podľa § 20 ods. 1, 2 a 3 zákona o ústavnom súde návrh... musí obsahovať, akej veci sa týka,... proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy (odsek 1). K návrhu... sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom... (odsek 2). Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania... (odsek 3), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Citované ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

20. V závere svojej argumentácie ústavný súd konštatuje, že splnomocnenia, ktoré sťažovateľka priložila k ústavným sťažnostiam podaným prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu, ktorý koncipoval aj samotné sťažnosti, sú udelené obchodnej spoločnosti F., s. r. o., B., a absentuje pri nich podpis splnomocnenca, ktorý splnomocnenie prijíma na znak svojho súhlasu. V dôsledku tejto skutočnosti k sťažnostiam doložené splnomocnenia nezodpovedajú dikcii § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Uvedená samotná skutočnosť by mohla byť dôvodom na odmietnutie sťažovateľkou podaných sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonných náležitostí.

21. V súvislosti s týmto nedostatkom ústavný súd pripomína, že nie je povinný ho odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho

zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Povinnosti advokáta definované zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.

22. Ústavný súd zároveň zvyrazňuje, že nemohol prehliadnuť predovšetkým „hmotnoprávne“ aspekty tvoriace nosné dôvody podaných súdnych žalôb v konaní pred všeobecnými (exekučnými) súdmi v kontexte s už právoplatnými rozhodnutiami súdov (všeobecných i ústavného), ktoré sa týkali množstva podobných prípadov súvisiacich s tým istým účastníkom, a to spoločnosťou P., s. r. o. Tieto sú pre všetkých zainteresovaných už notoriou, preto nie je potrebná ich konkretizácia. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyvstáva aj otázka, aký význam a efektivitu má pre sťažovateľku tento postup, keďže aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v obdobných prípadoch ako neefektívny.

23. V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahlcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie

materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2013